

Тыя области остэнахъ на Българії, както и напрѣдъ бяхъ нейни, ако и да станахъ нѣколко малки нападенія отъ Франкескы-ты пограничны начялици; и въ послѣдны-ты двѣ години (829) Българе-ти опустошавахъ тѣхны-ты близны области съ огнь и ножъ. Vid. annal. Fulenses ad. ann. 819, apud Bouquet. Tom. VI pag. 209. Engel's Geschichte des alten Pannoniens. pag. 280, in not.

Значителни-ти успѣси въ распроспространеніе-то Христіанскѣ-тѣ вѣрј, които направи Карль Великий, бяхъ само начало на това всеобще прѣобразованіе на вѣрј-тѣ, което послѣ обия цѣлѣ Европѣ. Нѣ зачто-то бяхъ начати съ силѣ-тѣ на оружіе-то, за това ся вѣспрѣхъ за нѣколко врѣмѧ отъ кончинѣ-тѣ на тоя герой.

Словене-ти въ Крайнѣ и Сѣвернѣ Италиї бяхъ Христіане още отъ давна и принадлежахъ на Медіоланска-тѣ (Миланска-тѣ) Епархии; послѣ ся отряди за тѣхъ епископство въ Лавреакъ (Laureacum) или Лархъ, което послѣ ся прѣнесе въ Пассавъ, и Франци-ти гы найдохъ вече Христіане: или ако и да ся находжахъ между тѣхъ още язычници, то Франци-ти доврьшихъ тѣхно-то обращеніе.

Обаче Паннонскы-ти или Блатенскы-ти Словене, Кроати и Сръби, които принадлежахъ на Българії бяхъ още язычници. И така до това врѣмѧ, отъ всичкы-ты, что ся назирахъ Славянски народы бяхъ Христіане: 1-о Българе-ти, които живѣхъ въ Оракыї, а по'вече въ Македонії; 2-о Словене-ти, нѣкои въ Сѣвернѣ Италиї, а нѣкои въ Українѣ; прѣви-ти поддани на Гръци-ты, а послѣдни-ти на Христіанскѣ-ты власти, които господствовахъ попрѣменно въ Италиї; прѣви-ти принадлежахъ на Патріаршество-то Константинополско; спорядъ правила-та на Вѣсточнѣ-тѣ Цркви, ти мо'жахъ да ся молятъ Богу, да читаютъ истины-ты на Христіанскѣ-тѣ Вѣрј, и да слушатъ Божественни-тѣ літургии на свой языкъ; а послѣдни-ти въ исто-то врѣмѧ трѣбваше да сѫ благодарни на раждасалый и непонятный за тѣхъ языкъ Латинскій.

И така ученіе-то Христово най напрѣдъ ся прія отъ Словене-ты, които бяхъ поддани на Христіанскы-ты власти; у тѣхъ то' слѣдъ нѣкое врѣмѧ и процвѣтаваше, нѣ